

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **J. E.**, zastoupeného JUDr. Lubošem Vosykou, advokátem, se sídlem v Praze 5, Moulíkova 2240/5, za účasti **Finančního úřadu pro Prahu 10**, se sídlem v Praze 10, Petrohradská 1486/6, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2005, č. j. 9 Ca 165/2005 – 25,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2005, č. j. 9 Ca 165/2005 – 25, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým mu tento soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků, neboť stěžovatel i přes výzvu soudu nedostál povinnosti prokázat věrohodným způsobem své majetkové a sociální poměry.

Jako právní důvod kasační stížnosti stěžovatel uvedl důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel spatřuje vady napadeného usnesení v jeho nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a v nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Stěžovatel namítá, že žalobu proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 10 ze dne 25. 11. 1997, č. j. 98903/97/400920/0409, a ze dne 25. 11. 2005, č. j. 98964/97/400920/0409, podal dne 13. 12. 2004, a to jak s vlastní žádostí o osvobození od soudních poplatků, tak se všemi jinými důkazy, včetně potvrzení o osobních a majetkových poměrech

jako přílohou, k níž se razítko převzetí soudem nedává. S odkazem na ust. § 40 odst. 5 s. ř. s. požádal stěžovatel městský soud o prominutí zmeškání lhůty, když po sdělení, že chybějící doklad městský soud nemá, jej stěžovatel soudu neprodleně zaslal. Podle stěžovatele zůstává sporný jeden chybějící doklad, když nemůže prokázat, že své povinnosti dostál, navíc před vlastním dožádáním daného soudu. Pro případ, že by městský soud neprominul zmeškání lhůty, domáhá se stěžovatel touto kasační stížností zrušení napadeného usnesení tohoto soudu a vrácení věci zpět k dalšímu řízení.

Správní orgán se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

S ohledem na dikci ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. citovaného výše přezkoumal Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí nad rámec stížních bodů, které jsou obsaženy v kasační stížnosti stěžovatele, a shledal, že rozhodnutí městského soudu je nezákonné pro jinou vadu řízení, která měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci, spočívající ve zmatečně vedeném spisu, a proto kasační stížnost shledal důvodnou.

V této věci považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné uvést, že problematikou zmatečnosti spisu se již dříve judikatura zabývala (např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 1. 1997, č. j. 6 A 401/96 – 6). Z citovaného judikátu lze dovodit, že nesourodá změť písemností soudu, která není utříděna (podle hlediska věcného, chronologického, podle toho, zda pochází od soudu, správního orgánu nebo účastníka řízení, ani jinak), není soudním spisem. Takový svazek listin je nutno vrátit jeho původci a uložit mu, aby - popřípadě i cestou spisové rekonstrukce v součinnosti s účastníky řízení - z něj soudní spis utvořil. V tomto případě spočívá obsah zmatečně vedeného soudního spisu v tom, že přílohy nebyly evidovány tak, jak byly stěžovatelem předkládány. Tam, kde mělo být stěžovatelem vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků, nebyl přehled stěžovatelem současně předkládaných příloh, který byl vždy přiložen ke všem ostatním přílohám, a tato příloha (vzor o. s. ř. č. 060) byla jedinou chybějící přílohou ze současně předložených příloh. Tyto přílohy nejenže nebyly řádně založeny do spisu a zažurnalizovány, ale jako jediné nebyly sešity stejně jako jiné přílohy a je patrné, že byly rozešity a znovu sešity. S ohledem na výše uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že nebylo prokázáno, že stěžovatel nereagoval na výzvu městského soudu k prokázání svých osobních a majetkových poměrů, v důsledku čehož neměl prokázat svůj nárok na osvobození od soudních poplatků, a proto Nejvyšší správní soud shledal rozhodnutí městského soudu za nezákonné. Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dokládá zmatečnost uvedeného soudního spisu tím, že stěžovatel podáním ze dne 18. 10. 2005 požádal o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu dle ust. § 40 odst. 5 s. ř. s., avšak ani tato žádost nebyla ve spisu vůbec zařazena a byla součástí nezažurnalizovaného svazku příloh předloženého stěžovatelem.

Nejvyšší správní soud považuje v této souvislosti za vhodné zdůraznit, že městský soud je v případě žurnalizování písemností, které se týkají soudního řízení, povinen postupovat dle instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění pozdějších předpisů,

a zařazovat jak podání, která došla soudu, tak i ta, která vznikla úřední činností soudu, v časové posloupnosti. V souzené věci tomu však tak zřejmě nebylo, neboť ze soudního spisu je zřejmé, že písemnosti nebyly žurnalizovány dle data jejich přijetí či data vzniku, naopak. Takovýto způsob vedení soudního spisu, ve kterém Nejvyšší správní soud spatřuje jinou vadu řízení, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí, a z toho vyplývající vadný procesní postup soudu, nemůže jít k tíži účastníka řízení, tedy stěžovatele, proto Nejvyšší správní soud dle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. shledal napadené usnesení nezákonným, a to nad rámec stížních důvodů.

Městský soud je v novém řízení povinen postupovat tak, jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 12. 2. 2004, č. j. 2 Afs 21/2003 - 57, www.nssoud.cz, což v konkrétním případě znamená, že je povinen se zabývat žádostí stěžovatele o prominutí zmeškání lhůty ze dne 18. 10. 2005 spolu s předloženými přílohami, včetně stěžovatelem vyplněného Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků.

Vzhledem k výše uvedenému se Nejvyšší správní soud nezabýval stížními body stěžovatele.

Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost důvodnou, a proto napadené usnesení městského soudu podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Městský soud v Praze v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu